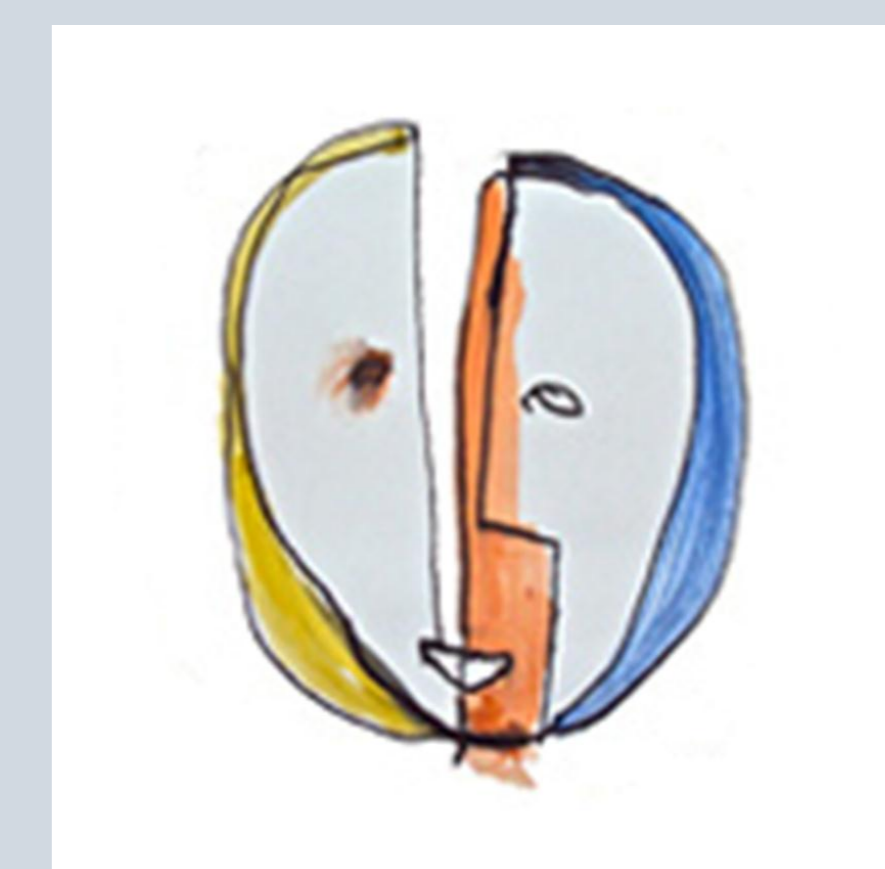

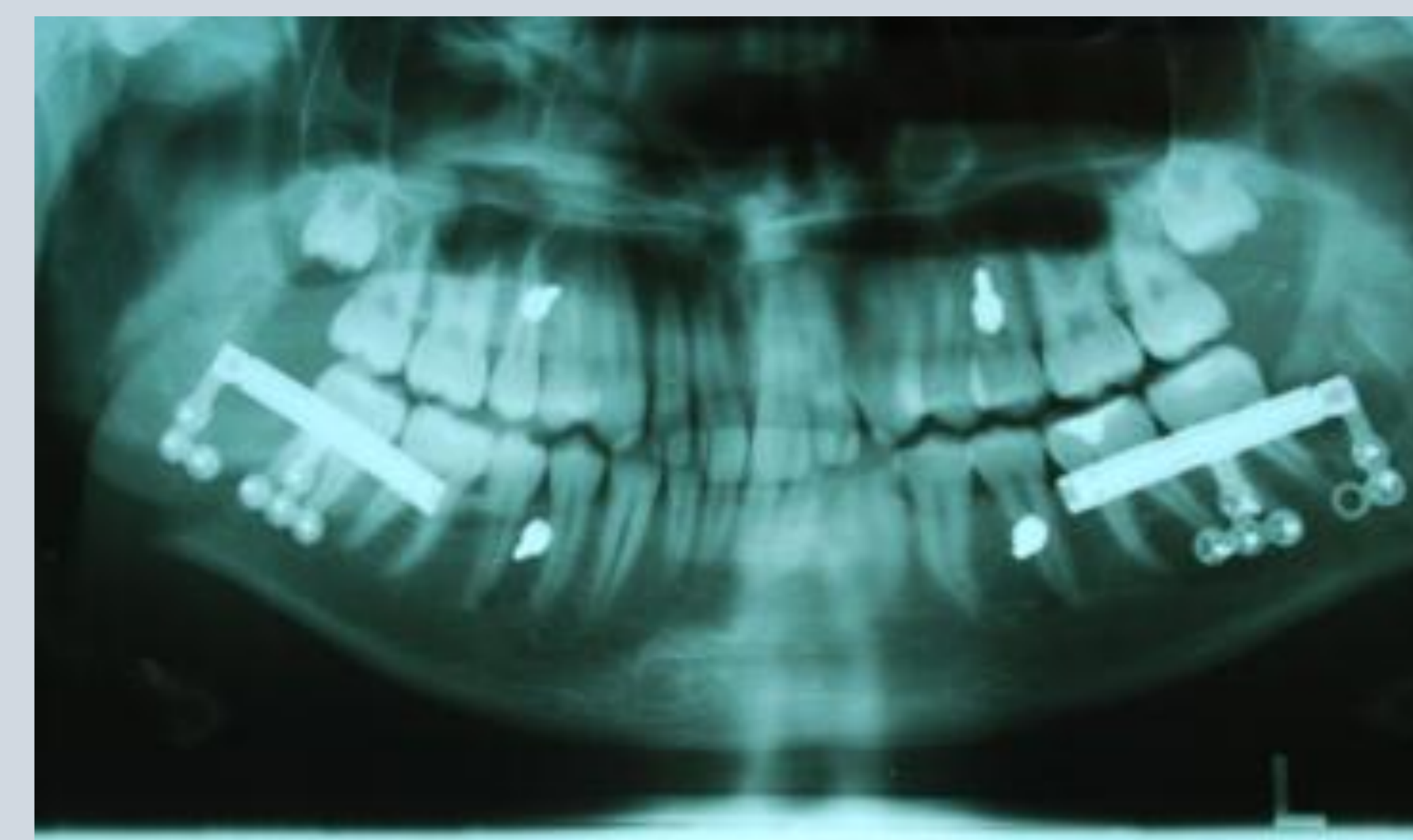

OBUSTRONNA OSTEOTOMIA ŻUCHWY (BSSO) VS OSTEOGENEZA DYSTRAKCYJNA ŻUCHWY (MDO) W LECZENIU SZKIELETOWEJ KL.II U PACJENTÓW BEZ ZABURZEŃ ROZWOJOWYCH I ZESPOŁÓW GENETYCZNYCH

Wstęp

Pacjenci z klasą II szkieletową zaburzeń rozwoju żuchwy są wyzwaniem dla klinicystów. Standardowe leczenie obejmuje zabieg BSSO po okresie wzrostu pacjenta. Obecnie młodych pacjentów możemy leczyć nową metodą - osteogenezą dystrakcyjną (MDO). Technika osteogenezy dystrakcyjnej daje możliwości wczesnej rekonstrukcji szkieletu twarzoczaszki bez użycia przeszczepów kostnych, zmniejsza uraz okołoperacyjny i czas zabiegu; polega na wydłużeniu kości z jednoczesnym rozciąganiem okolicznych tkanek miękkich dzięki użyciu dystraktorów.

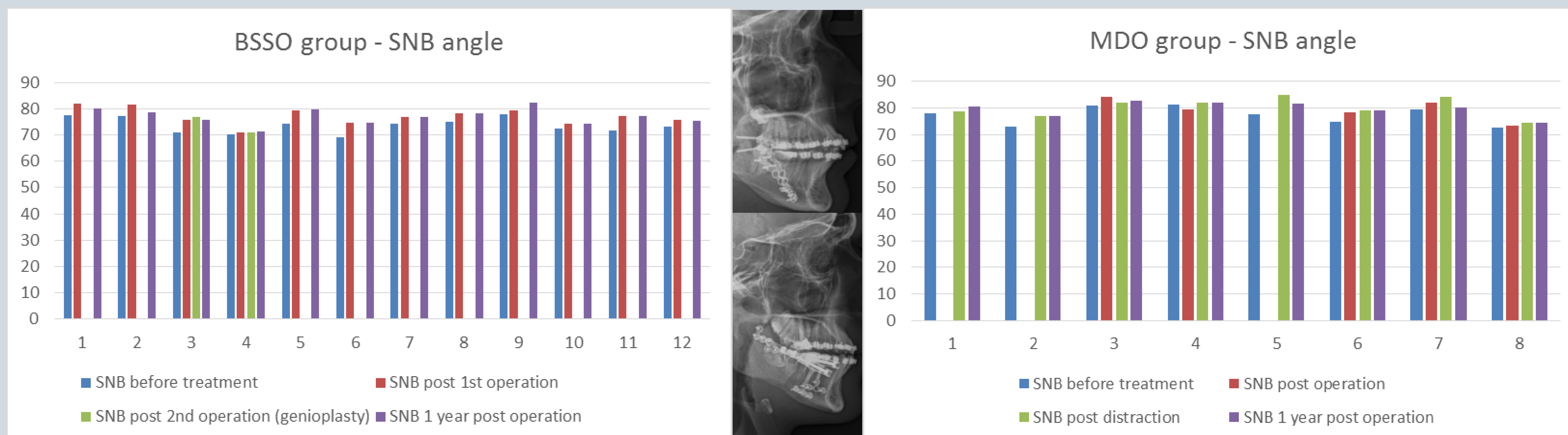

Cel

Celem niniejszej pracy badawczej jest porównanie wyników analizy cefalometrycznej pacjentów po zabiegach MDO oraz BSSO przeprowadzonej na 20 pacjentach Oddziału Chirurgii Szczękowo-Twarzowej Rekonstrukcyjnej i Estetycznej WSSD w Olsztynie w latach 2011-2013. Wynik kąta SNB analizy Steinera ukazuje wartość wydłużenia trzonu żuchwy.

Material i metody

Materiał zawiera 74 zdjęć cefalometrycznych wykonanych dla 20 pacjentów: 1) leczonych metodą MDO (8os.) 2) leczonych metodą BSSO (12os.). 74 zdjęć cefalometrycznych wykonanych zostało: 1) przed zabiegiem chirurgicznym 2) po zabiegu MDO/BSSO 3) po genioplastyce 4) po zakończeniu dystrakcji 4) 1 rok po zabiegu/dystrakcji). Kryterium do analizy był pomiar kątowy SNB. Zdjęcia rtg były analizowane przy pomocy LightningCeph (analiza Steinera) dwukrotnie. Do porównania wartości kątowych w 2 grupach użyto testu t-Studenta dla prób niezależnych. Poziom istotności wynosi 0.05. ($P < .05$). Średni wiek pacjentów to 17,9.

Wyniki

Analiza cefalometryczna ukazała, iż w obydwu grupach nie było statystycznie istotnej różnicy między wynikami 1 rok po zabiegu BSSO w porównaniu do wyników MDO 1 rok po dystrakcji ($p > 0.05$; $p = 0.10738$). Po zabiegach chirurgicznych powiększeniu uległa wartość kąta SNB, istotna statystycznie ($p < 0.05$ – dla BSSO $p = 0.04292$; MDO $p = 0.12387$), co świadczy o uzyskanym dobrym efekcie obu metod – w grupie BSSO wzrost wyniósł $3,4^\circ$, natomiast dla MDO $2,62^\circ$.

Wnioski

Wyniki analizy porównawczej wskazują, iż nie ma statystycznie istotnej różnicy między otrzymanymi pomiarami cefalometrycznymi grup pacjentów leczonych metodą MDO w porównaniu do BSSO. To wskazuje, iż MDO jest alternatywą wśród metod leczenia wad szkieletowych kl.II u pacjentów w wieku rozwojowym.